

**Odlíšné stanovisko členky odvolacieho disciplinárneho senátu
JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD.**

Podľa § 129 ods. 7 veta štvrtá zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) pripájam svoje odlišné stanovisko k rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR odvolacieho disciplinárneho súdu zo dňa 16.12.2005, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Najvyššieho súdu – prvostupňového disciplinárneho súdu z 24.6.2005 v celom rozsahu a ktorým bola sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. [REDAKOVANÉ] oslobodená spod disciplinárneho previnenia, ktorého sa mala dopustiť tak, že v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 65/03 konala (vykonávala procesné úkony a vyhlásila konkurz na majetok úpadcu) napriek tomu, že návrh veriteľa – spoločnosti [REDAKOVANÉ] so sídlom [REDAKOVANÉ], na vyhlásenie konkurzu, podaný [REDAKOVANÉ], nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosť byť účastníkom konania, z čoho vyplýva, že sudkyňa konala v rozpore s ustanovením § 19 a nasl. OSP a vôbec neverifikovala subjektivitu označenej spoločnosti.

Nesúhlasím s väčšinovým rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho súdu, ktorým sudkyňu spod uvedeného disciplinárneho previnenia oslobodil z nasledujúcich dôvodov:

Ku skutku uvedenom v bode 1B/ nemal odvolací disciplinárny súd pochybnosti o skutkových záveroch prvostupňového disciplinárneho súdu, ktorý zistil, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 6 K 65/03 podal navrhovateľ ([REDAKOVANÉ] dňa 25.11.2003 proti odporcovi ([REDAKOVANÉ]) návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu titulom splatnej pohľadávky zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.9.2003. Zo spisu 6 K 65/03 bolo zistené, že spoločnosť [REDAKOVANÉ] udelila plnú moc [REDAKOVANÉ] dňa 4.2.2004 a predmetnú plnú moc predložil súdu dňa 7.6.2004, keď už predtým sa vykonávali vo veci právne úkony konkurzného konania úpadcu [REDAKOVANÉ] (Uznesenie o ustanovení do konania predbežného správcu zo dňa 27.1.2004, Uznesenie o zbavení funkcie predbežného správcu, vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka [REDAKOVANÉ] a ustanovenie správcu konkurznej podstaty zo dňa 31.3.2004).

Na rozdiel od prvostupňového disciplinárneho súdu (ktorý s poukazom na skutočnosť, že od návrhu na vyhlásenie konkurzu uplynula doba šesť mesiacov, kým splnomocnený zástupca preukázal oprávnenie zastupovať navrhovateľa, pričom sudkyňa vôbec neverifikovala preukázanie procesnej subjektivity navrhovateľa a s dôrazom na skutočnosť, že sa jednalo o vyhlásenie konkurzu na návrh zahraničného účastníka, ktorým konaním mohlo dôjsť k vážnym následkom a ktorým konaním by boli postihnutí i početní zamestnanci spoločnosti, bolo podľa prvostupňového disciplinárneho súdu treba konania sudkyne posúdiť ako zavinené porušenie povinnosti sudcu v zmysle § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch v znení zákona účinného od 1.11.2003, keďže konanie sudkyne v tomto prípade bolo v rozpore s ustanovením § 19 a násl. OSP, keď v súdnom konaní nebola verifikovaná právna subjektivita navrhovateľa, pričom spôsobilosť byť účastníkom konania, je základnou podmienkou konania).

odvolací disciplinárny súd dospel k záveru, že zistené pochybenia sudkyne, ktoré označil za nedôslednosť, nemali a nemohli mať dôsledky tvrdené v návrhu na začatie disciplinárneho stíhania, a konanie sudkyne neobsahuje intenzitu predpokladanú pre kvalifikovanie ako disciplinárne previnenie v zmysle § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch v znení účinnom od 1.11.2003, preto **sudkyňu z disciplinárneho previnenia v bode 1B/ oslobodil.**

S týmto väčšinovým názorom nesúhlasím. Podľa môjho názoru, sudkyňa sa dopustila disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch účinného od 1.11.2003 tým, že konala v predmetnej konkurznej veci, napriek tomu, že návrh veriteľa na vyhlásenie konkurzu, podaný [REDAKOVANÉ], nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosť byť účastníkom konania, z čoho vyplýva, že konala v rozpore s ustanovením § 19 a násl. OSP.

Treba prisvedčiť názoru odvolacieho disciplinárneho senátu, že nepredloženie plnej moci na zastupovanie účastníka konania je odstrániteľným nedostatkom podmienky konania a že dodatočným doložením plnomocenstva tento nedostatok je možné zhojiť /tak, ako bolo judikované v rozhodnutí NS SR č. Rs 58/2003/. V danom prípade, podľa môjho názoru však k takémuto dodatočnému zhojeniu nedostatku podmienky konania nedošlo, keďže s poukazom na chýbajúcu verifikáciu subjektivity spoločnosti [REDAKOVANÉ], nebolo možné, /a to ani dodatočne/ overiť, či spoločnosť [REDAKOVANÉ] skutočne splnomocnila [REDAKOVANÉ] na podanie takéhoto návrhu, resp. na konanie v konkurznej veci. Z dodatočne predloženej plnej moci nevyplývalo udelenie plnej moci pre [REDAKOVANÉ] priamo od spoločnosti [REDAKOVANÉ], ale od spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorá mala zastupovať spoločnosť [REDAKOVANÉ] na základe Prevádzkovej dohody. Táto bližšie špecifikovaná nebola, a teda bez ďalšieho nebolo možné sa s takýmto splnomocnením uspokojiť a keďže sa v konaní objavilo reťazenie plnomocenstiev, bolo potrebné skúmať všetky súvisiace plnomocenstvá v neporušenom rade plnomocenstiev. a to aj z hľadiska časového.

Podmienkou zastúpenia na základe plnej moci je platne udelená plná moc a platný právny úkon, ktorý splnomocnenec (zástupca) robí v rámci plnej moci v mene splnomocniteľa (zastúpeného). Rozhodujúca je objektívna existencia plnej moci. Pokiaľ splnomocnenec prehlási, že robí určitý právny úkon v mene splnomocniteľa na základe plnej moci, pričom túto súčasne nepredloží, má jeho úkon účinky pre splnomocniteľa, pokiaľ účinná plná moc v dobe dovŕšenia právneho úkonu skutočne existovala. V tejto súvislosti považujem za dôležité poukázať na skutočnosť, že plná moc, ktorú predložil dodatočne [REDAKOVANÉ] mala byť udelená od spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorá mala zastupovať veriteľa – spoločnosť [REDAKOVANÉ] dňa 4.2.2004, pričom návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný dňa 25.11.2003 a dohodu o započítaní pohľadávok, (ktorá mala osvedčovať splatnú pohľadávku veriteľa) podpísal za veriteľa [REDAKOVANÉ] dňa 9.9.2003.

Podľa § 66e ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov na konkurz a vyrovnanie sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to či sú splnené podmienky konania. V zmysle § 104 ods. 1 OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa ustanovenia § 90 prvá časť vety OSP účastníkmi konania sú navrhovateľ a odporca alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje. Podľa § 19 OSP spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva. Účastníkmi konania môžu byť fyzické a právnické osoby. V prípade, že na strane navrhovateľa je právnická osoba, t.j. obchodná spoločnosť, je potrebné ju označiť obchodným menom a právnou formou, pod označením ktorým je zapísaná v obchodnom registri (§ 9 ods. 2 Obchodného zákonníka). Predložením listiny (výpisu z obchodného alebo iného registra) dochádza k verifikácii právnej subjektivity účastníka konania, a tým aj k verifikácii jej spôsobilosti byť účastníkom konania. V prípade zahraničnej osoby k verifikácii právnej subjektivity (ktorou sa okrem iného overuje vymedzenie štatutárneho orgánu, ktorý je oprávnený konať v jej mene v právnych vzťahoch) dochádza spravidla výpisom zo zahraničného registra alebo obdobnej evidencie.

Ak totiž podá na súde žalobu ten, kto v zmysle ustanovenia § 19 OSP nie je spôsobilým účastníkom konania, alebo žaloba smeruje proti takejto osobe, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť (Rozsudok NS SR Rc 86/2002). K takémuto nedostatku je súd povinný kedykoľvek prihliadnuť a konanie zastaviť.

V danom prípade sudkyňa vôbec neverifikovala subjektivitu spoločnosti [REDAKOVANÉ] a jej obhajoba, že subjektivitu navrhovateľa mala preukázanú inými skutočnosťami (o.i. zmluvou o postúpení pohľadávok medzi postupcom – navrhovateľom a postupníkom – odporcom) neobstojí. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá dňa 9.9.2003 medzi postupcom – [REDAKOVANÉ] a postupníkom [REDAKOVANÉ] (ktorou mal veriteľ – [REDAKOVANÉ] preukazovať splatnú pohľadávku),

bola totiž za postupcu – spoločnosť [REDAKOVANÉ] podpísaná [REDAKOVANÉ] bez predloženia plnomocenstva k takémuto úkonu, preto nebolo možné subjektivitu účastníka preukazovať dokumentom, ktorý subjektivitu nerieši, nepreukazuje, o to väčší dôvod bol na jej skúmanie.

Z ustanovenia § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch vyplýva, že medzi základné povinnosti sudcu patrí aj povinnosť pri výkone funkcie zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov. Z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch vyplýva, že

sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito.

Vzhľadom na závažnosť následkov, s ktorými sú spojené účinky vyhláseného konkurzu, je potrebné práve v štádiu, keď sa o vyhlásení rozhoduje, odstrániť všetky nedostatky, ktoré by mohli spochybňovať legálnosť takéhoto postupu.

Tým, že v označenej konkurznej veci sudkyňa konala, napriek tomu, že návrh veriteľa – spoločnosti [REDAKOVANÉ] na vyhlásenie konkurzu, podaný [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosti byť účastníkom konania, konala v rozpore s ustanovením § 19 a nasl. OSP. Takýmto svojím konaním vzbudila oprávnenú pochybnosť o svojej svedomitosti, a preto mala byť uznaná za vinnú podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch účinného od 1.11.2003.

V Bratislave dňa 16. decembra 2005

JUDr. Elena Berthotyová, PhD., v. r.
členka odvolacieho disciplinárneho senátu